

Sygn. akt VI U 1464/23

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 marca 2024 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący Sędzia Karolina Chudzinska

Protokolant – stażysta Martyna Słowińska

po rozpoznaniu w dniu 4 marca 2024 r. w Bydgoszczy

na rozprawie

odwołania: B. N.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.

z dnia 18 sierpnia 2023 r., znak: (...)

w sprawie: B. N.

przeciwko: Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o rekompensatę

1. Zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonej prawo do rekompensaty,
2. Stwierdza, że organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

Sędzia Karolina Chudzinska

Sygn. akt VI U 1464/23

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 18 sierpnia 2023r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. odmówił ubezpieczonej B. N. prawa do rekompensaty, powołując się na przepisy ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2022r., poz. 504 ze zm.) i ustawy z dnia 19 grudnia 2019r. o emeryturach pomostowych (tekst jednolity Dz.U. z 2022r., poz. 1340 ze zm.).

W uzasadnieniu decyzji wskazano, że ubezpieczona nie spełnia wszystkich warunków niezbędnych do przyznania żądanej rekompensaty, ponieważ nie udowodniła w wymaganym okresie co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych.

Odwołanie od powyższej decyzji wniosła ubezpieczona, domagając się jej zmiany i przyznania żadanego świadczenia, bowiem spełnia wszystkie warunki niezbędne do jego przyznania, w szczególności posiada wymagany okres pracy w warunkach szczególnych.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania, powołując się ponownie na okoliczności przytoczone w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił i zważył co następuje :

Zgodnie z art. 21 ust. 1 ustawy o emeryturach pomostowych – ubezpieczonemu, który posiada na dzień 31 grudnia 2008r. co najmniej 15 letni okres pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze w rozumieniu przepisów ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, przysługuje prawo do rekompensaty.

Kwestią sporną w przedmiotowej sprawie było ustalenie, czy ubezpieczona spełnia warunek wymaganego czasu pracy w warunkach szczególnych, niezbędny do uzyskania rekompensaty.

W celu rozstrzygnięcia powyższej kwestii Sąd przeprowadził postępowanie dowodowe, w tym zapoznał się z dokumentami zgromadzonymi w aktach rentowych i dokumentacji pracowniczej, a także przesłuchał ubezpieczoną i świadków : P. G. i G. P. (nagranie z rozprawy z dnia 04.03.2024r.).

Po przeanalizowaniu wspomnianego wyżej materiału dowodowego, Sąd doszedł do przekonania, że zgromadzony w sprawie materiał dowodowy potwierdza twierdzenia ubezpieczonej dotyczące posiadania wymaganego okresu pracy w warunkach szczególnych.

Jak wynika bowiem ze wspomnianych wyżej dowodów, ubezpieczona była zatrudniona w Hucie (...) w okresie od 1 września 1979r. do 31 grudnia 2005r. Początkowo – do 18 czerwca 1982r, była zatrudniona na podstawie umowy o pracę w celu nauki zawodu, a następnie do 31 października 2005r. pracowała stale, w pełnym wymiarze czasu pracy jako zdobnik szkła, w tym kryształu, czyli szkła ołowiowego. Pracę wykonywała przy użyciu szlifierki. Podczas tej pracy ubezpieczona była narażona na działanie uwalniających się podczas szlifowania tlenków ołowiu, a także zimnej wody, która ściekała jej po rękach oraz hałasu. Nie korzystał z urlopów bezpłatnych, nie miała też dłuższych zwolnień lekarskich.

Sąd dał wiarę zeznaniom ubezpieczonej i świadków, albowiem były one spójne i logiczne, a dodatkowo potwierdzone zostały dokumentacją pracowniczą. Dodatkowo należy podkreślić, że zeznający w sprawie świadkowie byli osobami obcymi dla ubezpieczonej, a złożone zeznania oparli na własnych spostrzeżeniach z okresu wspólnej pracy z ubezpieczoną.

Wspomniane wyżej dowody w sposób jednoznaczny wskazują,

że podczas zatrudnienia u powyższego pracodawcy, w okresie od 19 czerwca 1982r. (tj. od zakończenia nauki w szkole przyzakładowej) do 31 października 2005r. ubezpieczona wykonywała stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, pracę określoną w wykazie A dziale XIII pod poz. 12 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Mając powyższe na uwadze należy stwierdzić, że ubezpieczona spełnia wszystkie warunki niezbędne do przyznania rekompensaty , dlatego też Sąd zgodnie z art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję, jak w pkt 1 wyroku.

Jednocześnie, z uwagi na fakt, że przedstawione ZUS-owi dokumenty były niewystarczające, a istniejące wątpliwości mogły zostać wyjaśnione dopiero w toku postępowania sądowego, Sąd w pkt 2 wyroku stwierdził, że organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za niewyjaśnienie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

Sędzia Karolina Chudzinska